

Sprezzanti Rime

*le
vecchie
musiche.*
e la nuova maniera di leggerle

Monasterium PoortAckere, 24 februari 2024

Inleiding

Het concertprogramma Sprezzanti Rime vertegenwoordigt een kruispunt in het artistieke onderzoek van Le Vecchie Musiche, dat in augustus 2023 haar eerste vijfjarig bestaan vierde.

Sommige thema's, muziek en personages die kenmerkend waren voor projecten als L'Amorosa Filosofia, Le Donne Antique en de Madrigali Ariosi doken geleidelijk weer op in een homogene manier tijdens het lange onderzoeksproces, dat bijna twee jaar duurde en leidde tot de realisatie van Sprezzanti Rime.

Het thema van vrouwelijkheid, dat ons ensemble zo na aan het hart ligt, speelt opnieuw een centrale rol: de lotgevallen van vrouwelijke dichters uit het Italië van de 16e eeuw worden verteld aan de hand van hun sonnetten, octaven en terze rime, op muziek gezet door tijdgenoten.

Grote vrouwen uit de zestiende eeuw, zoals Vittoria Colonna (1492-1547), Gaspara Stampa (1523-1554), Laura Terracina (1519-c. 1577) en Tarquinia Molza, de absolute hoofdpersoon van ons project L'Amorosa Filosofia, zullen ons met hun kunst en gevoeligheid vergezellen in een denkbeeldige *querelle des sexes*: een retorische strijd tussen vrouwen en mannen in de zestiende eeuw.

Het bijzondere perspectief van deze vrouwelijke dichters geeft ons een completer beeld van hun wereld, die maar al te vaak werd gedomineerd door een door en door mannelijke maatschappij die wapens, eer en mannelijkheid voorop stelde, deugden die emblematisch werden geprojecteerd in de figuur van de huurling-kapitein en virtuoze zanger Giulio Cesare Brancaccio (1515-1586).

Een wereldbeeld waarin mannen en vrouwen in harmonie en wederzijds respect leven, wordt bepleit door geleerden zoals Francesco Patrizi, Alessandro Piccolomini, Lucrezia Marinella en Ludovico Ariosto.

In hun teksten, die als proto-feministisch kunnen worden beschouwd, wordt de machistische visie, die vrouwen als minderwaardig aan mannen beschouwt, verlaten ten gunste van een model waarin de twee seksen elkaar aanvullen en eutrapelia bereiken, dat wil zeggen het evenwicht van tegengestelden dat wordt beschreven in de utopische werelden van Tommaso Campanella's *La Città del Sole* en Margaret Cavendish's *The Blazing World*.

We hebben ervoor gekozen om de namen van de componisten die deze "sprezzanti" verzen op muziek hebben gezet niet openbaar te maken. De reden voor deze keuze is tweeledig: de eerste is om de bijdrage van de dichter aan het madrigaalgenre te versterken, door te bevestigen dat het niets meer is dan een auditieve representatie van de collectieve declamatie van een tekst.

De tweede reden, veel verraderlijker voor de luisteraar, is dat een van de madrigalen een vervalsing is die speciaal voor dit concert is gecomponeerd. Kunt u het herkennen en de artistieke waarde ervan waarderen, ongeacht zijn “authenticiteit”?

Veel luisterplezier!

Nicholas Cornia
&
Lidwien Van Winckel

Portret van Vittoria Colonna, Michelangelo Buonarroti (c. 1540)

Programmaboek

Eran le vostre lagrime nel viso - Tarquinia Molza (1542-1617)

Eran le vostre lagrime nel viso,
Donna quel dì a vederle,
Qual' in vermiglio vel candide perle,

Et io gridava agl'occhi che farete,
Se con l'umor m'ardete,
Quando fra'l pianto lampeggiando un
riso,

Noi, Noi disser in un luoco,
Habbiamo l'acqua e'l fuoco,
Ma col fuoco immerghiamo,
E con l'acqua abbruggiamo,
Perché abbagli l'amante e si confonda,
Fra le fiamme e fra l'onda,

Né fia forza mortal che si difenda,
Ove il fuoco sommerg'e l'acqua
incenda.

Die dag, mijn vrouw, stroomden uw
tranen op uw gezicht als parels op
een vermiljoene sluier,

En ik schreeuwde de ogen toe: wat
gaan jullie doen?
En plots verscheen tussen de tranen
een stralende glimlach.

Wij hebben tegelijk water en vuur,
Maar met het vuur verdrinken we,
en met water verbranden we.
Zo zal de geliefde verward raken,
tussen vlammen en golven.

Er is geen sterfelijke die zich tegen
de kracht van liefde kan verdedigen,
wanneer het vuur overspoelt en het
water ontbrandt.

Il merito delle donne - Moderata Fonte (1555-1592)

*Geloven jullie werkelijk dat alles wat geschiedkundigen
over mannen en vrouwen vertellen, waar is?*

*Weet dan goed dat het mannen zijn die dat allemaal geschreven hebben
en, totdat ze betrap worden, vertellen die nooit de waarheid,
omwille van afgunst en vijandigheid tegenover ons.*

La nobiltà ed eccellenza delle donne - Lucrezia Marinella
(1571-1653)

*Er zal me weinig eer ten deel vallen
als ik probeer om met argumenten en voorbeelden te bewijzen
dat de vrouw in haar daden en ondernemingen
meer uitblinkt dan de man.*

*Ik zeg wel dat ik weinig lof zal oogsten,
maar het bewijs zal me makkelijker afgaan
dan bewijzen dat de zon het helderste deel van het universum is
of dat de zoete lente moeder is van planten en bloemen.*

Ne la dolce stagion di primavera - Tarquinia Molza (1542-1617)

Ne la dolce stagion di primavera
Senza foglie vedrò mirti et allori,
D' invern' al ghiaccio i fiori,
Sorger lieti e fiorir rose e viole,

Pria che da voi mio sole,
Sciolga quest'alma
o che per altr'oggetto,
Nuovo foco d'amor
mi scald'il petto.

In het genoeglijke seizoen van de lente
zal ik nog eerder bladloze
mirtestruiken en laurier zien
en rozen en viooltjes
door het winterse ijs
zien breken en bloeien,

dan dat mijn ziel met u breekt of een
nieuw liefdesvuur mijn hart verwarmt.

O viver mio noioso - Vittoria Colonna (1492-1547)

O viver mio noioso, o avversa sorte!
Cerco l'oscurità, fuggo la luce,
Odio la vita ognor, bramo la morte.
Quel ch'agli occhi altrui nuoce,
a'miei riluce,
Perché chiudendo lor,
s'apron le porte
Alla cagion',
ch'al mio Sol mi conduce.

O eentonig leven, o hinderlijk lot!
Ik zoek de duisternis, ontvlucht het licht,
Ik haat het leven, hunker naar de dood.
Wat andermans ogen schaadt,
verlicht die van mij.
Want enkel met gesloten ogen,
openen zich de poorten
naar mijn ware Zon.

La nobiltà ed eccellenza delle donne - Lucrezia Marinella
(1571-1653)

*Volgens onze goede kameraad Aristoteles
moeten vrouwen, voor en boven alles, aan mannen gehoorzamen
en mogen ze zich niet inlaten
met wat zich buiten de huiselijke muren afspeelt.*

*Dat is een domme mening en een wreed en vijandig oordeel
van een tiranniek en angstig man.*

*Maar ik wil dat we hem verontschuldigen:
net omdat hij man is, is het vanzelfsprekend dat hij verlangt naar
de uitmuntendheid en de superioriteit van mannen en niet van vrouwen.*

*In 1563 schreef de arts Giovanni Marinelli 'De remedies voor vrouwenziektes',
waarin hij zonder meer de aristotelische visie overnam,
namelijk 'vrouwen zijn per natuur zwakker en kouder en we moeten de
vrouwelijke natuur beschouwen als een aangeboren handicap'.
Hij hing de traditionele visie aan die de biologische minderwaardigheid van de
vrouw legitimeerde.*

Occhi lucenti e belli - Veronica Gambara (1485-1550)

Occhi lucenti e belli, come esser può
che in un medesimo istante
nascan da voi sì nove forme e tante?

Stralende en schone ogen,
hoe komt het dat uit jullie op hetzelfde
moment zovele nieuwe vormen
ontstaan?

Lieti, vaghi, superbi, humili, altieri
vi mostrate in un punto onde di
speme, e di timor m'empiete,
e tanti affetti dolci, acerbi e fieri
nel cor arso per voi vengono insieme
ad ognor, che volete.

Jullie zijn blij, verheven, nederig en
hooghartig tegelijk en vervullen mijn
ziel die voor jullie brandt met vrees,
hoop en vele andere zoete en bittere
emoties. Ogen, jullie kunnen kiezen wat
leeft in mijn hart.

Or poi che voi mia vita e morte sete,
occhi felici, occhi beati e cari,
siate sempre sereni, allegri e chiari.

Nu jullie mijn leven en dood zijn,
gelukkige, gezegende en dierbare ogen,
wees altijd sereen, vrolijk en licht.

Orazione in lode delle donne - Alessandro Piccolomini (1508-1578)

*Wij die continu samenleven met en tussen vrouwen,
moeten het volgende zeggen:
ze doen voor niemand onder qua waardigheid, behoedzaamheid,
rechtschapenheid of enige andere deugd.*

*Tussen de vrouwen bevinden zich zulke nobele en perfecte voorbeelden,
dat God met niets beters zijn kracht en grootheid kon tentoonspreiden.
Zoals we allen kunnen zien, maakt elk een van hen van onze stad een roemrijke
en prachtige plek om te leven.*

*Wie weet niet dat mannen geen huishouden kunnen bestieren?
Hoeveel slechter zijn ze dan in staat om een republiek te besturen?
Wie twijfelt eraan dat vrouwen een stad of een rijk met grotere wijsheid en
bekwaamheid zullen leiden?*

Quando fia mai quel dì felice tanto - Veronica Gambara
(1485-1550)

Quando fia mai quel dì felice tanto, Ch'io dica: Occhi miei mesti hor vi allegrate: Ciechi omai più non sete, hor su mirate La dolce vista del bel lume santo;	Het is nog nooit zo'n gelukkige dag geweest, Mijn trieste ogen, jullie mogen zich verheugen. Jullie zijn niet blind meer, Kijk maar naar de schone aanblik van de heilige straal.
Sorde mie orecchie, hor al celeste canto E al suo dolce parlar attente state; Lagrima amare et calde hor v'affrenate Ecco che in allegrezza ho volto il pianto.	Mijn dove oren, luister nu aandachtig naar de zoete woorden en het hemelse gezag, Mijn bittere tranen, hou jullie in. Ik heb in vreugde mijn gelaat gekeerd.
Ah lasso il mio desir tant'è possente E sì debil e frale è la speranza Che di prima morir temo sovente.	Maar helaas, mijn verlangen is zo groot en mijn hoop zo fragiel, Dat ik bang ben om vroegtijdig te sterven.
E di temer sì avvezza è pur usanza Questa mia del suo mal presaga mente, Che'l van timor d'assai la speme avanza.	En ach, de geest is zo vergiftigd door schrik, dat vrees het wint van hoop.

L'empio tuo strale Amore - Gaspara Stampa (1523-1554)

L'empio tuo strale, Amore,	Je gewiekste straal, Amor,
È più crudo e più forte	is wreder en sterker
Assai che quel di Morte,	dan die van Dood,
Ché per Morte una volta sol si more;	want door Dood sterf je slechts
E tu col tuo colpire	eenmaal;
Uccidi mille, e non si può morire.	Jij met je slag doodt er duizenden, en
Dunque, Amore, è men male	nog sterven ze niet.
La Morte, che il tuo strale.	Dus, Amor, is Doods straal minder erg
	dan die van jou.

Urania - Giulia Bigolina (1518-1569)

*Jullie mannen verhinderen ons te werken
in het veld van literatuur en in de humane en exacte wetenschappen,
opdat jullie zelf alle glorie zouden ontvangen.
Zo slijten we ons, echt waar, diep ongelukkige leven,
dat ontdaan is van elk plezier en enige vorm van kennis,
behalve wanneer Amor ons verstand wat aanwakkert.
En nog erger is het dat we dom worden genoemd,
om onze te grote goedheid.*

*Als vrouwen wraaklustig zijn, moeten ze noodzakelijkerwijze eerst door ons
beledigd zijn, gezien een kwetsuur wraak altijd voorgaat... Zo doen ze ons
kwaad en nemen ze wraak, nadat ze eerst geleden hebben door ons toedoen.*

Fera son io di questo ombroso loco - Chiara Matraini
(1515-1604)

*Ik ben een dier, dat door een pijl geraakt
dolend door 't woud de wond in zich voelt gloeien
en vrezend dat zijn bloed voor 't laatst zal vloeien
hoopvol naar 't eindschot van de jager haakt.*

*Zoals een vogel, die door brand geblaakt
de veren van zijn vleugels dreigt te schroeien,
tijdens de vlucht zijn doodsbesef voelt groeien
doordat de wiekslag 't vuur nog erger maakt,*

*net zo ben ik: terwijl ik op mijn dromen
hoog boven de aarde opstijg in de lucht,
tracht ik aan de hitte die mij zengt te ontkomen.*

*Maar ach, hoe meer ik 't kwaad in mij ontvlucht,
met des te groter pijn zal ik 't verwerven
om kort te leven en om lang te sterven.*

(vertaling: Frans van Dooren)

Tosto ch'il sol si scopre in oriente - Veronica Gambara
(1485-1550)

Tosto ch'il sol si scopre in oriente,
Lagrimosa tempesta
a gli occhi sorge,
Né perché si riscopre in occidente,
Tregua al mio lagrimar
la doglia porge,

Wanneer de zon in het oosten opkomt,
worden mijn ogen door een tranenstorm
overrompeld, die, lang nadat de zon
alweer onder is gegaan, van geen
ophouden weet.

Splendon le stelle poi
il giorno seguente,
Sempre più vivo
il mio pianto risorge,
O sia turbida l'ora o sia tranquilla,
In mestissimo umor l'alma restilla.

Als de sterren de dag nadien schijnen,
borrelen mijn tranen
nog intenser weer op.
Mijn ziel destilleert zich in de grootste
droefheid, ongeacht
of het uur woelig of rustig is.

Ecco ch'un'altra volta - Isabella di Morra (1520-1546)

Ecco ch'un'altra volta,
o valle inferna,
o fiume alpestre, o ruinati sassi,
o spirti ignudi di virtute e cassi,
udrete il pianto
e la mia doglia eterna.

O aardse hel,
o dal van boze machten,
o woeste stroom, o kloof, o vallend puin,
o bergspelonk, o rots, o kale kruin,
opnieuw hoor je mijn schrille
jammerklachten!

(**vertaling: Frans van Dooren**)

Io son dall'aspettare omai sì stanca - Gaspara Stampa
(1523-1554)

*Doodmoe en machteloos voel ik me breken
van hunkering en smart en droefenis
wachtend op hem die ik waanzinnig mis,
maar die helaas op mij lijkt uitgekeken.*

*Ik bid de dood, die 't mensdom doet verbleken
doordat hij met zijn zeis elk lot beslist,
dat hij mij redden zal: ondraaglijk is 't
verdriet dat op mijn hart is neergestreken.*

*Maar die is doof en blind en onbewogen
voor alle beden die mijn borst ontschieten,
net als degene die mij heeft bedrogen.*

*En ach, door stromen tranen te vergieten,
breng ik de zee hier nog tot mededogen,
maar hij zit in zijn heuvels te genieten.
(vertaling: Frans van Dooren)*

O dolorosi amanti - Laura Terracina (1519-1577)

Oh dolorosi amanti;	O gekwelde minnaars,
Che spregiando la vita ,	Het leven afkeurend
Solo bramate chi morir v'invita.	hunkeren jullie naar wie jullie tot de
Nudriti sol di pianti,	dood uitnodigt.
D'angoscia, di sospir d'acerba doglia.	Slechts gevoed door tranen,

Et io meschino il provo: angst en zuchten van bittere smart.
che'n tanto mal mi trovo, En arme ik ondervind hetzelfde:
Che l'alma ognora ik bevind me in zoveel kwaad,
di piacer si spoglia; dat mijn ziel zich elk uur van plezier
Et con irata voglia ontdoet; en met toornige wil
Gridando dico, oh ciel quando farai, roep ik 'oh hemel, wanneer bevrijd je me
Ch'io possa uscir di sì infiniti lai. uit deze oneindige ketens'.

I tredici canti del Floridoro - Moderata Fonte (1555-1592)

*Doorheen de geschiedenis hebben talrijke vrouwen succes geogst
in het militaire leven tot frustratie van veel mannen.*

*Hetzelfde geldt voor de wereld van de letteren, en elke andere activiteit die
mannen bedrijven: wanneer vrouwen zich erop toeleggen, halen ze zulke goede
resultaten dat het geen zin heeft voor hen jaloers te zijn op mannen.*

*En zelfs, als het aantal vrouwen die zo'n hoge status hebben verworven laag is,
dan is dat omdat ze, om allerhande redenen, aan heroïsche
en rechtschapen daden geen aandacht hebben geschonken.*

*Het goud dat verborgen ligt in de mijnen, blijft goud,
ook al is het begraven, en wanneer het ontdekt wordt en bewerkt,
is het even waardevol en schoon als het andere goud.*

*Als een vader een dochter krijgt en hij haar dezelfde opvoeding geeft als zijn
zoon, dan zou zij niet onderdoen voor haar broer in om het even welke
onderneming, ook al beweegt ze zich in militaire kringen of in de vrije kunsten.
Maar omdat meisjes een andere opvoeding krijgen, worden hun vaardigheden
veel minder hoog aangeprezen.*

Gl'Angeli eletti al gran ben'infinito - Vittoria Colonna
(1492-1547)

Gl'Angeli eletti al gran ben'infinito
Braman'hoggi soffrir penosa morte,
Acciò ne la celest'Empirea Corte
Non fia più 'l servo, che il signor
gradito.

De engelen verlangen mee te sterven
vandaag: de Heer van het Hemelse Rijk
is bediende geworden van de mens.

Piange l'antica madre il gusto ardito,
Ch'ai figli suoi del ciel
chius'ha le porte:
Et le due man piagate hor son scorte
Per ridurne al cammin per lei
smarrito.

Moeder Gods weent om de erfzonde, die
de hemel voor haar kinderen afsloot:
Zijn gewonde handen op het kruis zullen
de mens naar de juiste weg leiden.

Asconde il Sol la sua lucida chioma,
Spezzansi i sassi vivi,
apronsi i monti,
Trema la terra, e'l ciel,
turbarsi l'acque,

Zonnestralen verduisteren, edelstenen
en bergen breken, aarde en hemel beven,
en zeeën staan hol.

Piangon gli spirti
al nostro mal sì pronti
De le catene lor l'aggiunta soma;
Non piange l'huom, che pur
piangendo nacque.

De geesten wenen om ons kwaad en
worden met nieuwe, zware kettingen
gevangengezet; maar Jezus, hoewel
huilend geboren, weent niet.

Discours de la noblesse et des justes moyens d'y parvenir -
Loys Ernaud (fl. 1584)

*Je vraagt me wat ik bedoel met Eer. Ik zal het je vertellen:
het is een bepaalde erkenning die in de hoofden van mannen is ingeprint
en daarna vertegenwoordigd wordt met gebaren
en woorden die van mond tot mond gaan
en getuigen over de deugzaamheid, de uitmuntendheid
en de loyaliteit van iemand.*

Discorso sopra la musica - Francesco Bocchi (1548-1618)

*Wie weet niet dat wie zich verliest in de studie van muziek,
de toegang blokkeert tot virtù en de ernst van het leven en de bron van roem
en glorie laat opdrogen. Bedwelmd door de verrukking van het zingen, doemt
hij krachtige en viriele acties tot de vergetelheid.*

Non più parole, ai fatti, in campo, a l'armi - Veronica Franco
(1546-1591)

*Geen woorden meer maar daden, op ten strijde,
Al zou 'k het met de dood moeten bekopen,
Van deze kwelling wil ik mij bevrijden.*

*Uitdaging tot duel kan men dit dopen,
Hoewel ik uitgelokt werd door jouw snauwen;
Maar waarom mij tot muggeziften nopen?*

*Zo jij het wilt, zal ik mij graag beschouwen
Als uitgedaagd; anders aan mij de ere,
Maar op mijn voornemen kun je vertrouwen.*

*Jij kiest de wapens om te duelleren,
Ik kies het strijdtoneel voor onze vete;
Zo nodig mag jij beide selecteren.*

*Besef het kwaad dat ik je heb verweten:
Hoe trouweloos je was in liefdes plichten
En hoe verraderlijk in het vergeten.*

(vertaling: Ike Cialona)

Amor tu causi tutto il penar mio - Laura Terracina (1519-1577)

Amor tu causi tutto il penar mio:
Tu mi fai il torto,
e non colei ch'adoro,

Amor, jij bent de oorzaak van al mijn
lijden. Jij, niet mijn geliefde vrouw.

E se tu dessi effetto al mio desio,
Havrei nei danni almen
qualche ristoro,
Ma se tu vuoi ch'io viv'in tal martire
Fammi più presto pregoti morire.

Als jij mijn verlangen zou vervullen, zou
ik tenminste wat voldoening vinden in
geleden schade.

Maar als jij wilt dat ik als martelaar leef,
laat me dan, alsjeblijft, zo snel mogelijk
sterven.

Tu fosti sempre
un lusinghier d'amore
E sei cagion, che per amare io moro;

Jij was al altijd een wispelturige god, en
de reden dat ik door lief te hebben sterf.

Ma perché tanto
al mio soccorso tardi
S'havuto io n'hò da lei
parol'e sguardi

Tu mi fai star
con speme in su la cima
E accorre il frutto
un'altro serà prima.

Waarom snel jij me niet te hulp, wanneer
ik van haar geen woord of blik ontvang?

Mijn hoop bereikt zijn hoogste punt,
terwijl iemand anders de vruchten plukt.

Se quando per Adone - Veronica Gambara (1485-1550)

Se quando per Adone
over per Marte,
Arse Venere bella
Stato fosti signor visto da lei
Quell'ardente facella
sol per te che di lor più degno sei
Arsa e accesa l'avrebbe in ogni parte.

Perché nell'arme il bellicoso Marte
Vinci d'assai et di bellezza Adone
Cede al tuo paragone
Dunque s'el ciel t'aspira
et fa immortale
Maraviglia non è poi che sei tale.

Als Venus schoon,
voor Adonis of Mars in passie ontbrandt,
zou ze bij het zien van u, die waardiger
bent dan zij, volledig in vuur ontstoken
zijn.

Want in het gevecht win je vlot van
de strijdlustige Mars en qua schoonheid
legt Adonis het tegen je af.
Dus als de hemel je opneemt en
onsterfelijk maakt, is dat nog niet zo'n
wonder.

Quanti son poi che divenuti amanti - Veronica Gambara
(1485-1550)

Quanti son poi che divenuti amanti
Di duoi begli occhi
e d'un leggiadro viso
Si pascon sol di dolorosi pianti,
Da sè stessi tenendo il cor diviso,
Né gioia, né piacer sono bastanti
Trar lor del petto se non finto riso;
E se lieti talor si mostran fuori
Hanno per un piacer mille dolori.

Hoeveel mannen, verliefd op twee
schone ogen en een charmant gelaat,
voeden zich nu enkel met geweeklaag.

Vreugd en plezier hebben niet volstaan
hen thuis te houden. Nu lijden ze voor
het genot van eer en faam duizenden
pijnen.

*Hunkerend naar faam,
volgt hij, nog groen achter zijn oren,
de gevaarlijke en trotse Mars.*

*Temidden van duizend bliksems en zwaarden,
Wenst de condottiero onsterfelijke roem te vinden in verre contreien,
Maar vlugger dan fragiel glas zal hij breken.*

*Vele mannen verspelen de beste jaren van hun jeugd
op zoek naar roem en eer.*

*Ze vinden in de slagvelden slechts haat, jaloezie en pijn.
Kwaadaardige prinses bedriegen hen met valse hoop van glorie,
en gebruiken eer als een voorwendsel voor hun gierigheid,
oorzaak van zoveel miserie en eerloosheid in onze wereld.*

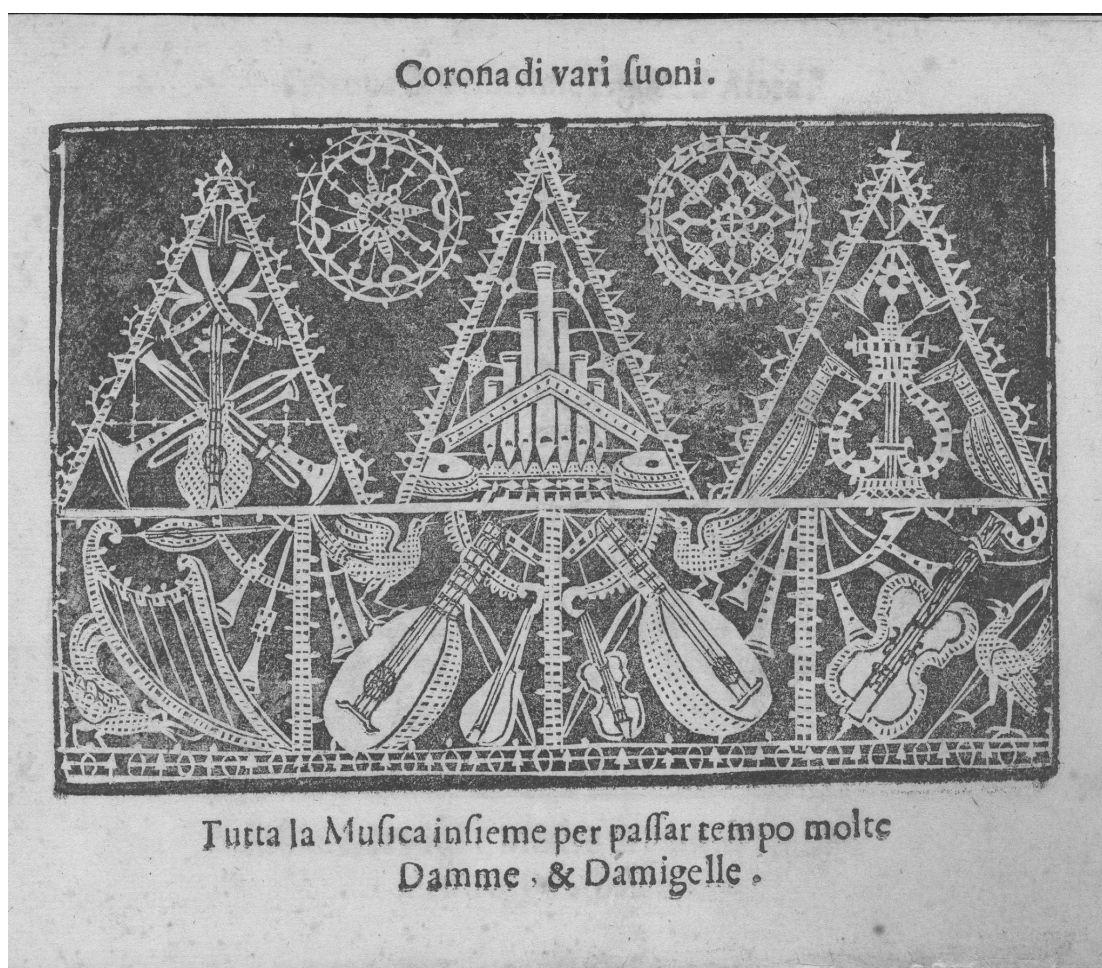
Chi vive senza mai trovar riposo
Lontano dalla dolce amata vista,
Chi a sè stesso divien grave e noioso
Sol per un' sguardo
o una parola trista
Chi da un novo rival fatto geloso
Quasi a par del morir
si duole e attrista,
Chi si consuma in altre varie pene
Più spesse assai delle minute arene.

Ver van de blik van hun geliefden,
blijven ze rusteloos.

Een enkel triest woord of verkeerde blik,
maakt hen ernstig en boos.

Elke mogelijk rivaal maakt hen
wanhopig en radeloos,

Ze worden verteerd door vele dorre
pijnen.

Qual fosse il mio martire - Gaspara Stampa (1523-1554)

*Als u, Graaf, zou zien en horen
hoe uw dochter in paniek raakt in uw afwezigheid,
dan zou u van medelijden vervuld raken.*

*Haar krijsen breekt zelfs de hardste steen,
maar u bent ver weg en zij weent tevergeefs.
De hemel, die alles ziet, is getuige van uw misdaad
en mijn standvastige trouw.*

Qual fosse il mio martire
Nel vostro dipartire,
Voi 'l potete di qui, signor, stimare,
Che mi fu tolto infine il lagrimare.

Mijn marteling bij uw vertrek, heer, was
des te groter, omdat tranen me niet
gegund waren.

E l'umor, che per gli occhi
uscendo fuore,
Suol sfogarmi il dolore,
In quell'amara e cruda dipartita
Mi negò la sua aita.
Oh mio misero stato,
D'altra donna non mai
visto o provato!
Poiché quello,
ond'Amore è sì cortese,
Nel maggior uopo a me sola contese.

Het oogvocht dat de pijn verzacht, liet
me bij uw bitter en wreed heengaan in
de steek.

O miserabel lot, nooit leed een vrouw zo
hard als ik!

Uitvoerders en credits

Andrea Gavagnin, quinto

Nicholas Cornia, basso en artistieke leiding

Maria Eichler, alto

Thomas Langlois, luit en directie

Leander Van Gijsegem, tenore

Lidwien Van Winckel, canto en vertalingen

Met dank aan

Vrienden van *Le Vecchie Musiche*

